

branchen har det dårligt, går hen og fjerner havnereglen. I Nordjylland, hvor det betyder noget, i Frederikshavn, i Hirtshals osv. med alle de svenske og de norske turister skal man altså bare se, hvad det betyder i nedgang.

Jeg bor selv i en af de byer, hvor vi er 236 fastboende og 20.000 om sommeren, og jeg har set, hvordan antallet af sommerhusgæster er faldet, jeg har set, hvordan sæsonen er blevet komprimeret. Og på grund af de der regler og politibetjente, man sender ud for at konstatere, at der ikke udlejes for længe, kan de store luksussommerhuse – dem kan man synes om eller lade være med at synes om – simpelt hen ikke engang sælges til ejendomsvurderingerne, men man er nødt til at sætte ejendomsvurderingerne ned, fordi det ikke er til at få det til at løbe rundt, for med den korte udlejningsperiode, man har, kan det ikke forrente sig selv.

Så jeg vil kun konstatere, at vi vil kvittere for de positive småtræk, der er, og blot stiltiende ryse på hovedet og sige, at nogen mærkbar gavnlig indflydelse for turisterhvervet får vi ikke, og jeg synes, det er kedeligt, at regeringen har hørt så lidt efter de gode råd, den har fået fra den gruppe, den selv har nedsat. Jeg kan så kun håbe på og glæde mig over, at vi efter et folketingsvalg forhåbentlig har et andet politisk flertal, som er mere venligt i forhold til de reelle problemer, der er i turistbranchen.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

For at tage tråden op fra lige netop den foregående ordfører, som mente, at man skulle erkende, at det går dårligt for turismen, vil jeg blot minde om, at gennem de sidste 10 år – bedst de første 5, stagnerende de sidste 5 – er antallet af overnatninger i Danmark vokset med mere end 10 millioner. Det gør, at jeg ikke vil kvittere for at sige, at jeg synes, det går dårligt eller ringe, eller hvad der ellers er blevet sagt her.

Beskæftigelsen i turismen har været nogenlunde uændret gennem de seneste 10 år, og det betyder altså samlet set, at hver ansat har ydet en større indsats, hver ansat har bidraget til en større værditilvækst.

Dansk turisme er altså gået i retning af at tiltrække mere købedygtige turister til landet, og det betyder altså også, at de får en oplevelse knyttet til et produkt, som der er et ønske om at bidrage til at komme til at opleve.

Dansk turisme er ved at ændre karakter. Erhvervsturisme, byturisme og turisme baseret på oplevelser vinder frem, en udvikling mod hel-

årsturisme – på trods af hvad der er blevet sagt i løbet af debatten – og dermed også flere fuldtidsjob i sektoren.

Det skaber en mere alsidig og vidtfavnende turisme, også en mindre sårbar turisme, hvor der vil være flere heste at spille på, om jeg så må sige, og det betyder, at vi ser et turismebillede, der samlet set står forholdsvis stærkt. Det er ikke ensbetydende med, at der ikke er problemer. Der er steder, hvor strukturerne ændres, hvor kundeunderlaget ændres. Der er flere ordførere, der også har været inde på det i løbet af debatten.

Den udvikling, jeg her nævnte, er det regeringens målsætning, at dansk turisme skal fortsætte. Heller ikke på turismeområdet kan vi standse udviklingen; regeringen hverken kan eller vil.

Som flere ordførere har været inde på med henvisning til den benchmarkinganalyse, som er tilknyttet dialoggruppens indspil til regeringen i forbindelse med redegørelsen, kan vi se, at dansk turisme har oplevet relativt dårligere resultater end Sverige, Irland og Holland, når det gælder udviklingen i antal overnatninger i de seneste år.

Benchmarkinganalysen peger på, at dette bl.a. skyldes, at dansk turisme er præget af mangelen på én fælles nationalstrategi og et stærkt nationalt »brand«, samt at der er behov for at styrke kompetenceniveauet inden for ledelse, uddannelse og forskning. Det var dette, fru Pernille Sams tillod sig at vrænge hånligt på næsen af: styrke kompetenceniveauet – fnys.

Det er faktisk væsentligt i en sektor, som er præget af mange små virksomheder, og hvor det er vigtigt, at de også får adgang til på lige fod med andre erhverv, andre vigtige sektorer – det er, som om der er sektorer i erhvervslivet, der ikke er vigtige, når man hører debatten her i dag – at få adgang til at få trukket uddannelse ind som et afgørende afsæt i at kunne levere et kompetent produkt.

Der er bred enighed mellem regeringen og turismens hovedaktører om, at der er behov for en styrket indsats vedrørende en fælles national strategi, et stærkt »Danmarks-brand« og en øget kompetenceudvikling. Regeringen har af samme årsag fokuseret på disse områder i turismpolitikken, og vi agter at blive ved med det, selv om der er nogle, der altså ikke synes, at det er det, vi burde tale om.

Men lad mig så også gøre det klart med det samme – det er sådan set også fremgået, om end fremstillingen er gået den anden vej – at det ikke